

Т. М. Ткачук,
здобувачка PhD,
Національний університет "Одеська політехніка"
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0702-6188>

DOI: 10.32702/2306-6814.2026.6.302

КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ МЕХАНІЗМ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЧНИХ ЦІЛЕЙ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА В МЕЖАХ СТРАТЕГІЧНОЇ ЕКОСИСТЕМИ

Т. Tkachuk,
Postgraduate student,
Odesa Polytechnic National University

CONCEPTUAL MECHANISM FOR FORMING
STRATEGIC GOALS FOR THE INNOVATIVE DEVELOPMENT
OF AN INDUSTRIAL ENTERPRISE WITHIN A STRATEGIC ECOSYSTEM

Розроблено механізм формування стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства на основі стратегічної екосистеми, до елементів якої включено цифрово-технологічну, організаційно-управлінську складові та складову сталого розвитку. Проведено систематизацію ключових чинників впливу та інструментів реалізації стратегічних рішень. Запропоновано систему стратегічних цілей за складовими СЕІРП, що включає відповідні типи стратегій інноваційного розвитку, реалізація яких забезпечує досягнення визначених результатів. Розроблено систему показників контролю та оцінювання досягнення стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства, надано їх характеристики. Представлено методику розрахунку інтегральних показників складових та інтегрального показника рівня функціонування СЕІРП. Визначено шкалу інтерпретації інтегрального показника СЕІРП за трьома рівнями її розвитку, що забезпечить обґрунтування пріоритетних напрямів стратегічного розвитку промислового підприємства.

The article is devoted to the development of a conceptual mechanism for forming strategic goals for the innovative development of an industrial enterprise within a strategic ecosystem. The purpose of the article is to substantiate the conceptual mechanism for forming strategic goals for the innovative development of an industrial enterprise within a strategic ecosystem and to identify its key structural elements and the relationships between them. Strategic enterprise management plays an important role in ensuring innovative development. One of its key elements is the formation of a system of strategic goals that determine the directions of enterprise development, guidelines for the use of resources, and parameters for future transformations. It is strategic goals that set the direction for strategic decisions and ensure the consistency of management actions in the process of implementing an innovation strategy. In modern research, an ecosystem approach to enterprise development management is becoming increasingly widespread. Within this approach, an enterprise is viewed as an element of a broader systemic interaction with various economic and institutional actors. A mechanism for forming strategic goals for the innovative development of an enterprise has been developed based on the strategic ecosystem of the innovative development of an enterprise,

which includes digital and technological, organizational and managerial, and sustainable development components. The influence of external and internal factors that form the drivers of the strategic development of an enterprise has been determined. A system of strategic goals for the components of the SEIRP has been proposed, which includes the corresponding types of innovation development strategies, the implementation of which ensures the achievement of the specified results. A system of indicators for monitoring and evaluating the achievement of strategic goals of innovative development of the enterprise and a methodology for calculating the integral indicators of the components and the integral indicator of the level of functioning of SEIRP have been developed. A scale for interpreting the integral indicator of SEIRP has been determined, which will provide justification for the priority areas of strategic development of an industrial enterprise.

Ключові слова: інноваційний розвиток, стратегічні цілі, екосистема, механізм, цифровізація, сталий розвиток, управління, підприємство.

Key words: innovative development, strategic goals, ecosystem, mechanism, digitalization, sustainable development, management, enterprise.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Сучасний етап розвитку економіки характеризується посиленням ролі інновацій у забезпеченні довгострокової конкурентоспроможності підприємства. Поширення цифрових технологій, трансформація виробничих систем і зростання значення знань як стратегічного ресурсу формують нові умови функціонування промислових підприємств. У таких умовах інноваційний розвиток стає визначальним чинником підвищення ефективності діяльності підприємств та їх здатності адаптуватися до змін зовнішнього середовища. Для промислових підприємств України ці процеси набувають особливої актуальності, оскільки їх функціонування відбувається в умовах економічної нестабільності, структурних трансформацій та необхідності відновлення виробничого потенціалу.

Важливу роль у забезпеченні інноваційного розвитку відіграє стратегічне управління підприємством. Одним із ключових його елементів є формування системи стратегічних цілей, які визначають напрями розвитку підприємства, орієнтири використання ресурсів і параметри майбутніх трансформацій. Саме стратегічні цілі задають спрямованість стратегічних рішень та забезпечують узгодженість управлінських дій у процесі реалізації інноваційної стратегії. В той же час практика діяльності підприємств свідчить, що традиційні підходи до формування стратегічних цілей не завжди враховують складність сучасного економічного середовища та взаємозалежність факторів розвитку, що зумовлює необхідність удосконалення методичних підходів до стратегічного цілепокладання. У сучасних дослідженнях дедалі більшого поширення набуває екосистемний підхід до управління розвитком підприємств. У межах цього підходу підприємство розглядається як елемент більш широкої системної взаємодії з різними економічними та інституційними суб'єктами. Такий підхід дозво-

ляє враховувати вплив середовища на формування стратегічних орієнтирів підприємства та забезпечує більш комплексне бачення процесу його інноваційного розвитку. Використання екосистемного підходу сприяє узгодженню стратегічних цілей із напрямками технологічної трансформації підприємства та загальними тенденціями розвитку сучасної економіки.

АНАЛІЗ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблематика формування стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємств активно досліджується у сучасній науковій літературі в контексті стратегічного менеджменту та інноваційної економіки. Впродовж останнього десятиліття значна увага приділяється інтеграції інноваційних стратегій підприємств із мережевими та екосистемними моделями взаємодії, що відображає трансформацію умов функціонування сучасних підприємств. Науковець R. Adner [1] розглядає екосистему як структурну основу формування стратегічних рішень підприємства, у межах якої стратегія розвитку визначається з урахуванням взаємозв'язку між ключовими елементами інноваційної діяльності. Такий підхід свідчить про необхідність системного узгодження стратегічних орієнтирів підприємства з чинниками, що визначають його інноваційний розвиток. Н. Chesbrough [2] підкреслює необхідність перегляду традиційних підходів до інноваційної діяльності підприємства. У даному контексті стратегічні рішення щодо інноваційного розвитку повинні формуватися на основі нових управлінських підходів, що забезпечують ефективне використання знань та технологій. Щодо вітчизняних науковців, то С. Ханін [3] наголошує на тому, що традиційні підходи до управління інноваціями, які обмежуються створенням окремих підрозділів досліджень і розробок, є недостатнім для забезпечення довгострокової конкурентоспроможності підприємств. Також автор додає, що ключовими властивостями ефективної екосистеми є такі: системність, адаптивність, відкритість, здатність

до самоорганізації та орієнтація на довгостроковий розвиток. В той же час попри значну кількість наукових досліджень, питання формування стратегічних цілей у межах екосистемного підходу залишаються недостатньо розробленими. Потребує подальшого наукового обґрунтування концептуальний механізм, який дозволяє поєднати процес стратегічного цілепокладання з особливостями функціонування підприємства в умовах функціонування відповідної екосистеми.

ФОРМУВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТИ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою статті є обґрунтування концептуального механізму формування стратегічних цілей інноваційного розвитку промислового підприємства в межах стратегічної екосистеми та визначення його ключових структурних елементів і взаємозв'язків між ними.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Визначення стратегічних цілей інноваційного розвитку має ґрунтуватися на комплексному врахуванні технологічних, організаційно-управлінських та соціо-екологічних факторів розвитку [4—5]. Саме їх взаємодія формує передумови для трансформації системи стратегічних орієнтирів підприємства та зумовлює появу нових груп цілей, пов'язаних із цифровізацією бізнес-процесів підприємства, підвищенням інноваційної активності, розвитком людського капіталу та забезпечення принципів сталого розвитку. З огляду на це формування стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства доцільно розглядати у межах стратегічної екосистеми інноваційного розвитку підприємства (далі — CEIRP), яка інтегрує три ключові складові: цифрово-технологічну, організаційно-управлінську та складову сталого розвитку. Взаємодія зазначених складових створює основу для формування системи стратегічних цілей підприємства, що охоплюють фінансові, виробничо-ринкові, інноваційні, стратегічно-ринкові, соціально-екологічні та глобально-інтеграційні напрями розвитку. Узгодження цих груп цілей дозволяє забезпечити комплексний характер стратегічного розвитку підприємства та підвищити результативність реалізації інноваційних перетворень.

Стратегічні цілі інноваційного розвитку підприємства не формуються ізольовано, а є результатом інтегрованого впливу ключових складових CEIRP: цифрово-технологічної, організаційно-управлінської та складової сталого розвитку. Саме їх взаємодія за-

безпечує узгодження технологічних, управлінських та соціо-екологічних пріоритетів розвитку підприємства. Цифрово-технологічна складова визначає можливості підприємства щодо впровадження інновацій, модернізації виробничих процесів та розвитку цифрової інфраструктури. Організаційно-управлінська складова формує інституційні передумови реалізації інноваційних змін, зокрема через розвиток інноваційної культури, стратегічного управління та людського капіталу. В свою чергу складова сталого розвитку забезпечує інтеграцію екологічних та соціальних вимог у стратегічні орієнтири підприємства, що сприяє підвищенню довгострокової стійкості його розвитку.

Узгоджена взаємодія зазначених складових формує підґрунтя для визначення системи стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства, які охоплюють фінансові, виробничо-технологічні, інноваційні, стратегічно-ринкові, соціально-екологічні та глобально-інтеграційні напрями розвитку. В той же час сама наявність взаємозв'язку між складовими CEIRP та стратегічними цілями потребує подальшої методичної конкретизації щодо того, яким чином відбувається їх формування та узгодження у процесі стратегічного управління.

Механізм формування стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства через складові CEIRP представлено на рис. 1.

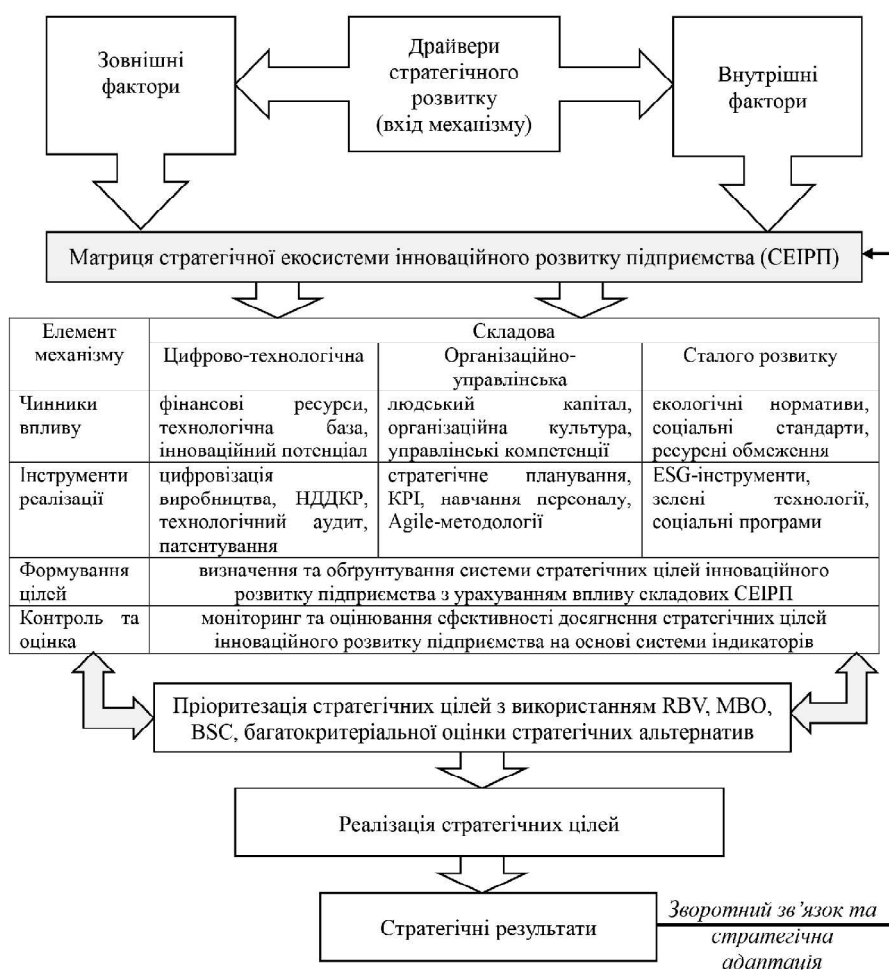

Рис. 1. Механізм формування стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства на основі CEIRP

Джерело: розроблено автором.

Таблиця 1. Система стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства за складовими СЕІРП

Складові СЕІРП	Формулювання стратегічної цілі та тип стратегії інноваційного розвитку
1. Цифрово-технологічна	Підвищення операційної ефективності виробництва шляхом поетапного удосконалення технологічних процесів та локальної автоматизації (традиційна стратегія).
	Розвиток цифрово-орієнтованих виробничих систем з метою підвищення гнучкості, швидкості адаптації та ефективності виробничих процесів (цифрово-орієнтована стратегія).
	Формування інтелектуально-мережових бізнес-моделей та розвиток нових джерел створення вартості на основі цифрових платформ і партнерських взаємодій (інтелектуально-мережева стратегія).
2. Організаційно-управлінська	Підвищення ефективності використання виробничих ресурсів через удосконалення управління виробничими процесами та технологічними системами (процесно-орієнтована стратегія).
	Розвиток знаннєво-орієнтованої системи управління інноваціями та формування інноваційного середовища підприємства (знаннєво-орієнтована стратегія).
	Формування креативно-командного середовища для ефективної реалізації інноваційних проєктів та управління змінами (креативно-командна стратегія).
3. Сталого розвитку	Підвищення економічної результативності інноваційної діяльності підприємства та забезпечення фінансової стійкості його розвитку (економічно-орієнтована стратегія).
	Зниження екологічного навантаження виробництва та підвищення рівня екологічної безпеки діяльності підприємства (екологічно-орієнтована стратегія).
	Забезпечення соціальної стабільності та підвищення продуктивності людського капіталу підприємства (соціально-орієнтована стратегія).

Запропонований механізм формування стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства відображає процес узгодження зовнішніх і внутрішніх факторів розвитку з можливостями СЕІРП. Відзначимо, що в першу чергу враховується вплив зовнішніх та внутрішніх факторів, що формують драйвери стратегічного розвитку підприємства.

До зовнішніх факторів належать тенденції цифрової економіки, технологічні зміни, екологічні вимоги та

умови конкурентного середовища. Внутрішні фактори відображають ресурсний потенціал підприємства, рівень розвитку людського капіталу, технологічної бази та організаційної культури. В межах матриці СЕІРП здійснюється систематизація ключових чинників впливу та інструментів реалізації стратегічних рішень. Саме в її межах формуються стратегічні орієнтири інноваційного розвитку підприємства, що враховують можливості цифрово-технологічної трансформації, удосконалення управлінських практик та інтеграцію принципів сталого розвитку. Результатом функціонування зазначеного механізму є визначення системи стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства, реалізація яких забезпечує досягнення відповідних стратегічних результатів. В той же час важливою характеристикою механізму є наявність зворотного зв'язку, що передбачає можливість оцінювання ефективності функціонування підприємства.

З огляду на те, що механізм відображає процес формування стратегічних цілей, важливим є визначення безпосередньо їх змісту та системи індикаторів. Стратегічні цілі варто формувати відповідно до типів стратегії інноваційного розвитку (табл. 1).

Система показників контролю та оцінювання ефективності функціонування складових СЕІРП представлена у табл. 2.

Запропонована система показників дозволяє здійснювати комплексне оцінювання ефективності досягнення стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства в межах складових СЕІРП. Використання зазначених індикаторів забезпечує можливість кількісного вимірювання результативності реалізації стратегічних цілей, а також дозволяє здійснювати моніторинг динаміки інноваційного розвитку підприємства.

Таблиця 2. Система показників контролю та оцінювання досягнення стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства

Показник	Характеристика
1. Цифрово-технологічна складова	
1.1 Коефіцієнт цифровізації виробництва	Відображає рівень впровадження цифрових технологій у виробничі та управлінські процеси підприємства та ступінь їх цифрової трансформації.
1.2 Коефіцієнт інноваційної продукції	Характеризує частку інноваційної продукції у загальному обсязі реалізації підприємства.
1.3 Коефіцієнт технологічної інноваційності виробництва	Відображає рівень впровадження нових технологічних рішень та модернізації виробничих процесів підприємства.
2. Організаційно-управлінська складова	
2.1 Коефіцієнт інноваційної активності персоналу	Відображає рівень участі працівників у формуванні та реалізації інноваційних ініціатив підприємства.
2.2 Коефіцієнт реалізації інноваційних проєктів	Характеризує частку успішно реалізованих інноваційних проєктів у загальній кількості запланованих інноваційних проєктів підприємства.
2.3 Коефіцієнт розвитку людського капіталу	Відображає рівень інвестицій підприємства у розвиток компетенцій та професійного потенціалу персоналу.
3. Складова сталого розвитку	
3.1 Коефіцієнт ефективності інвестицій у інноваційний розвиток	Відображає ефективність використання інвестиційних ресурсів у процесі модернізації й інноваційного оновлення діяльності підприємства.
3.2 Коефіцієнт ресурсної ефективності	Характеризує ефективність використання матеріальних та енергетичних ресурсів у виробничій діяльності підприємства.
3.3 Коефіцієнт соціальної стабільності	Характеризує рівень соціальної стабільності персоналу та ефективність управління людським капіталом підприємства.

Таблиця 3. Методика розрахунку інтегральних показників складових СЕІРП та інтегрального показника її рівня функціонування

Показник	Формула
1. Інтегральний показник цифрово-технологічної складової	$I_{DT} = \frac{K_{dig} + K_{inn} + K_{tech}}{3}$
2. Інтегральний показник організаційно-управлінської складової	$I_{OM} = \frac{K_{pers} + K_{proj} + K_{hc}}{3}$
3. Інтегральний показник складової сталого розвитку	$I_{SD} = \frac{K_{inv} + K_{eco} + K_{soc}}{3}$
4. Інтегральний показник СЕІРП	$I_{SEIRP} = \frac{I_{DT} + I_{OM} + I_{SD}}{3}$

Разом з тим використання окремих індикаторів не забезпечує цілісного уявлення про загальний рівень розвитку СЕІРП, що потребує агрегування отриманих результатів у межах кожної складової СЕІРП із подальшим визначенням інтегрального показника. На основі запропонованих індикаторів визначаються відповідні інтегральні показники для кожної складової СЕІРП, які відображають рівень цифрово-технологічного розвитку підприємства, ефективність організаційно-управлінських процесів та результативність реалізації принципів сталого розвитку, що дозволить сформувати інтегральний показник функціонування стратегічної екосистеми інноваційного розвитку підприємства (табл. 3).

Для інтерпретації результатів оцінювання запропоновано шкалу визначення рівня розвитку СЕІРП. Відповідно до значення інтегрального показника I_{SEIRP} визначається низький, середній або високий ступінь її функціонування, що дозволяє оцінити рівень реалізації стратегічних цілей інноваційного розвитку підприємства та обґрунтувати напрями їх подальшого коригування (табл. 4).

Після визначення шкали інтерпретації інтегрального показника функціонування СЕІРП доцільно використовувати її не лише для оцінювання поточного стану підприємства, але й для обґрунтування пріоритетних напрямів його стратегічного розвитку. Отримане значення інтегрального показника дозволяє визначити рівень сформованості стратегічної екоси-

стеми інноваційного розвитку підприємства та, відповідно, обрати найбільш доцільні типи стратегій інноваційного розвитку. Зокрема у разі низького рівня розвитку стратегічної екосистеми інноваційного розвитку підприємства пріоритетними стають традиційна, процесно-орієнтована та стратегія, спрямована на досягнення економічного ефекту, реалізація яких спрямована на підвищення ефективності використання виробничих ресурсів, оптимізацію виробничих процесів та забезпечення економічної результативності діяльності підприємства. На цьому етапі основна увага приділяється модернізації виробничих процесів, підвищенню продуктивності праці та створенню базових умов для інноваційного розвитку.

За середнього рівня розвитку стратегічної екосистеми доцільним є впровадження цифрово-орієнтованих, знаннєво-орієнтованих та екологічно-орієнтованих стратегій. Їх реалізація передбачає розвиток цифрових виробничих систем, активізацію процесів управління знаннями та інноваціями, а також інтеграцію екологічних принципів у діяльність підприємства. На даному етапі підприємство переходить від локальних технологічних змін до більш комплексної трансформації виробничих і управлінських процесів.

У разі високого рівня розвитку СЕІРП доцільним є впровадження інтелектуально-мережевої, креативно-командної та соціально-орієнтованої стратегій, направ-

Таблиця 4. Шкала інтерпретації інтегрального показника СЕІРП

Значення I_{SEIRP}	Рівень розвитку СЕІРП	Характеристика
$0 \leq I_{SEIRP} < 0,33$	Низький	Інноваційна діяльність має фрагментарний характер, цифрові та управлінські інструменти застосовуються обмежено, рівень інтеграції принципів сталого розвитку є недостатнім.
$0,33 \leq I_{SEIRP} < 0,67$	Середній	Підприємство впроваджує окремі інноваційні рішення, здійснює цифрову трансформацію окремих процесів та поступово інтегрує принципи сталого розвитку у свою діяльність.
$0,67 \leq I_{SEIRP} < 1$	Високий	Підприємство характеризується високим рівнем інноваційної активності, системною цифровізацією процесів, ефективним управлінням людським капіталом та інтеграцією принципів сталого розвитку у стратегічне управління.

лених на розвиток мережевих бізнес-моделей, активізацію креативного потенціалу персоналу та посилення соціальної складової інноваційного розвитку підприємства. На цьому етапі підприємство здатне інтегрувати технологічні, організаційні та соціально-екологічні аспекти інноваційного розвитку у цілісну систему стратегічного управління.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Формування стратегічних цілей інноваційного розвитку промислового підприємства доцільно розглядати в межах стратегічної екосистеми, що забезпечує узгодження стратегічних орієнтирів підприємства з ключовими напрямками його інноваційної трансформації. Такий підхід дозволяє інтегрувати внутрішні ресурси підприємства, управлінські можливості та зовнішні умови функціонування інноваційного середовища у єдину систему стратегічного управління. Основою формування стратегічних цілей інноваційного розвитку визначено матрицю CEIP, яка поєднує три взаємопов'язані складові: цифрово-технологічну, організаційно-управлінську та складову сталого розвитку. Система стратегічних цілей інноваційного розвитку охоплює модернізацію виробничих процесів, розвиток управлінських компетенцій і формування умов для соціально та екологічно збалансованого розвитку підприємства. Для оцінювання рівня функціонування стратегічної екосистеми доцільним є використання інтегральних показників її складових, що забезпечує можливість комплексної діагностики стану інноваційного розвитку підприємства та узгодження стратегічних рішень з його потенціалом.

Література:

1. Adner, R. (2017) Ecosystem as Structure: An Actionable Construct for Strategy. *Journal of Management*, 43, 39—58. DOI: <https://doi.org/10.1177/0149206316678451>
2. Chesbrough, H. (2020). To Recover Faster from Covid-19, Open up: Managerial Implications from an Open Innovation Perspective. *Industrial Marketing Management*, 88, 410—413. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.indmarman.2020.04.010>
3. Ханін С. В. Стратегія формування інноваційної екосистеми компанії в контексті організаційної поведінки. *Економічний простір*. 2025. № 206. С. 317—323. DOI: <https://doi.org/10.30838/EP.206.317-323>
4. Petrashevska A., Kolontai S., Niekasova L., Dyskina A., Jovic D.R. Determining the Efficiency of Innovative Activities in the Context of Enterprise Management. In: Karabegovic, I., Kovacevic, A., Mandzuka, S. (eds) *New Technologies, Development and Application VIII*. NT 2025. *Lecture Notes in Networks and Systems*, vol 1484. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-95200-5_22
5. Некрасова Л. А., Таха М. Халед Формування стратегії сталого розвитку підприємства в контексті в євроінтеграційних процесів. *Інвестиції: практика і досвід*. 2024. № 12. С. 60—66. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2024.12.60>

References:

1. Adner, R. (2017), "Ecosystem as Structure: An Actionable Construct for Strategy", *Journal of Management*, vol. 43, no. 1, pp. 39—58, DOI: <https://doi.org/10.1177/0149206316678451>
2. Chesbrough, H. (2020), "To Recover Faster from Covid-19, Open up: Managerial Implications from an Open Innovation Perspective", *Industrial Marketing Management*, vol. 88, pp. 410—413, DOI: <https://doi.org/10.1016/j.indmarman.2020.04.010>
3. Khanin, S. V. (2025), "Corporate innovation ecosystem development strategy through the lens of organizational behavior", *Ekonomichniy prostir*, vol. 206, pp. 317—323, DOI: <https://doi.org/10.30838/EP-206.317-323>
4. Petrashevska, A., Kolontai, S., Niekasova, L., Dyskina, A. and Jovic, D.R. (2025), "Determining the Efficiency of Innovative Activities in the Context of Enterprise Management", In: Karabegovic, I., Kovacevic, A., Mandzuka, S. (eds), *New Technologies, Development and Application VIII*, NT, *Lecture Notes in Networks and Systems*, vol. 1484, Springer, Cham, DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-031-95200-5_22.
5. Nekrasova, L. A. and Takha, M. Khaled (2024), "Formation of a sustainable development strategy for enterprises in the context of european integration processes", *Investitsii: praktyka ta dosvid*, vol. 12, pp. 60—66, DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814-2024.12.60>

Отримано редакцією журналу / Received: 10. 03.26

Професійно рецензовано / Revised: 13. 03.26

Схвалено до друку / Accepted: 17.03.26

<https://nayka.com.ua>

Електронне фахове видання

Ефективна
ЕКОНОМІКА

Виходить 12 разів на рік

Журнал включено до переліку наукових фахових видань України з ЕКОНОМІЧНИХ НАУК (Категорія «Б»)
Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292

e-mail: economy_2008@ukr.net

viber: +38 050 3820663